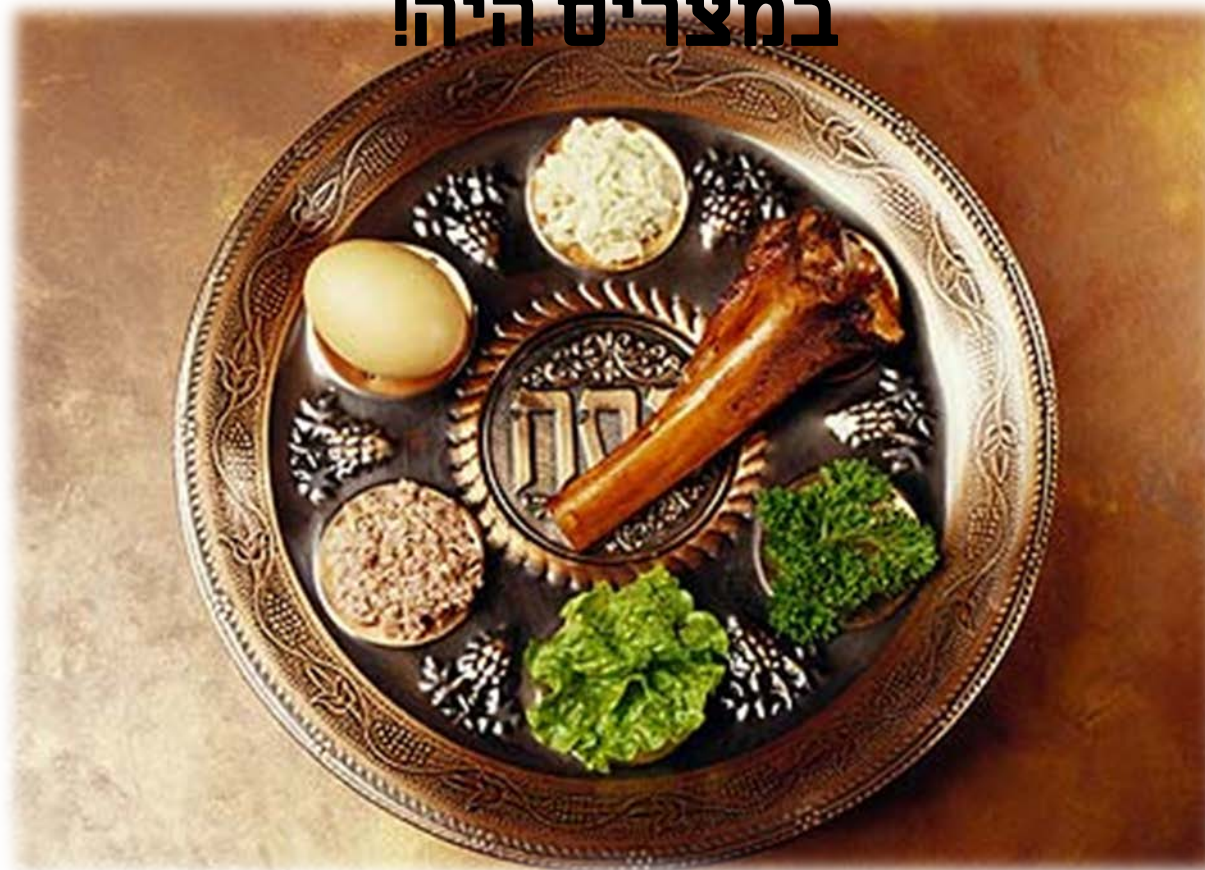

**שלום ילדים יקרים, מה
שלומכם?
אני רואה על הפנים שלכם
שאתם קצת עייפים
מהניקיונות לפני פסח...
אבל בבקשה, תתעוררו! אני
רוצה להסביר לכם מי אני
ואיך נחגוג יחד בליל הסדר!**

**לא קערת פירות וגם לא מרק חס, אפילו לא קערה
שעשויה מעוגיית שוקולד צ'יפס...
קבלו אותי במחיאות כפיים סוערות –
קערת ליל הסדר!
אני קערה מיוחדת במינה שמזכירה לכם היום מה
במצרים היה!**

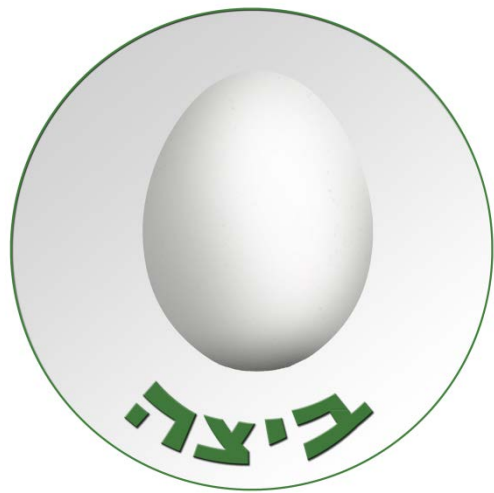

**אני מזכירה לכם שני
דברים חשובים: את
הזרוע הנטויה של ה', היד
החזקה שהכתה את
המצריים.**

**אני גם זכר לקורבן הפסח
שאבותינו הקריבו
כשבית המקדש היה
בנו**

**אני עגולה, חומה או לבנה,
לפעמים קשה ולעיתים
חביתה.**

**האמת שאתם אוכלים
אותי במשך כל השנה.
אבל היום בקערה אני
נמצאת לזיכרון לקורבן
חשוב שהלוואי ונקריב
ממש היום! מי אני?**

**ביצה יפה ל חשורה
כדי ט
יגה!**

**הממתק שלכם אני
לא אהיה
כי הטעם שלי הוא
ממש מר!
אני מר מרור רוצה
להזכיר
עד כמה קשים ומרים
היו החיים של ישראל
במצרים**

**עצרו לפני הכניסה
למטבח, כי אני
חזרת, חריפה כל
כך!**

**אני דווקא טעימה ואפילו
מתוקה,**

**אבל מזכירה צער נורא!
גברת חרוסת לגמרי**

דביקה

**כמו הטיט שבני ישראל היו
צריכים להכין לעבודה.**

**עשויה מתפוחים, אגוזים
ויין ויש כאלו שמוסיפים**

**אני מזכיר את עבודת הפרך
של מאות אלפי יהודים (פרכי-
ס)**

**אני ירק שאותו טובלים
במים עם מלח כדי לזכור את
הדמעות הרבות שהיהודים
שפכו מרוב עבודה קשה!
אם בצל קצת חריף לכם,
אתם יכולים לקחת סלרי או
תפוח אדמה. וכמובן לא
לשכח!**

